

ogsaa Sogneraadsformanden sig og gentog paa sin larmende Maade Indbydelsen:

„Ja værsgo', d'Herrrer! En lille Forfriskning, mine Herrrer! . . . Det kan gøre godt at faa noget i Livet efter al denne hersens Strabadseren!“

Denne lille Forfriskning, der var anrettet inde i Sideværelset, viste sig at bestaa af et fuldt opdækket Bord med Flæskesylte, Skinkesteg, Medisterpølse, Spejlæg, Leverpostej, forskellige røgede Varer foruden — som Forret — en varm Bøf med Løg; dertil Brændevin og bajersk Øl i Overflod. Skønt Gæsterne i Løbet af Dagen og Natten havde indtaget fire solide Maaltider ved det samme Bord, satte de sig med god Vilje omkring Anretningen og lettede efterhaanden ret forsvarlig baade Brændevinskaraffen og de velfyldte Fade. Bagefter blev der budt Kaffe med Kognak.

Midt under Maaltidet brød Dylræge Aggerbølle ud i en frygtelig Ed og huggede sit netop tømte Brændevinsglas mod Bordet, saa Foden knækkede. Han var pludselig kommen til at tænke paa en syg Ko, som han havde lovet at se til i en af Nabobyerne; — han havde netop været paa Vej derhen, da han om Formiddagen ulykkeligvis var falden herind hos Sogneraadsformanden. Denne havde straks foreslaaet at sende Bud efter Skolelæreren og Købmanden for at faa et Slag Kort; og da Aggerbølle netop var i stærk Forlegenhed for nogle Kroner til at betale en Bagerregning med, havde han hurtigt ladet sig overtale til at blive, idet han havde haabet i et Par Timers Tid at kunne vinde, hvad han trængte til. I Spillets Løb var da den syge Ko som alt andet i Verden gaaet ham af Minde.

Han sank nu hen i en fuldstændig Sløvhedstilstand. Uden selv at vide det, tømte han Glas efter Glas og faldt tilsidst med aaben Mund tilbage paa Stolen, hvor han først vaagnede, da den lille Købmand Villing lagde Haanden paa hans Skulder og sagde:

„Kom nu, Aggerbølle . . . Klokken er fem!“